

Wat de Bijbel leert over oorlog

Wat de Bijbel leert over oorlog

VOORWOORD

We zijn nu al een eind op weg in de eenentwintigste eeuw. De toestand in de wereld verslechtert snel. De mensen op wie we vertrouwden, de dingen die we hebben leren kennen en waarvan we genoten, en die we zelfs als vanzelfsprekend beschouwden, verdwijnen. Velen in de wereld van vandaag leven nu in een voortdurende staat van angst. We zien met eigen ogen dat de spanningen in de wereld hoger zijn dan ooit. Conflicten, oorlogen en terroristische aanslagen vullen nu onze krantenkoppen en nieuwsberichten. De wereld is in de greep van een razernij, waardoor velen vrezen voor hun bestaan. Tegelijkertijd is er in ons land en in andere delen van de wereld een hernieuwd gevoel van patriottisme ontstaan. Vanwege deze omstandigheden zijn landen en hun volkeren samengekomen om nieuwe allianties te vormen die voorheen ondenkbaar waren. Er is een strijd gaande tussen de vermeende krachten van goed en kwaad. Er is een oproep tot de wapens gedaan, wat heeft geleid tot geweld als reactie op geweld. Er is veel druk op individuen uitgeoefend om koste wat kost "mee te vechten".

De mensheid in het algemeen zoekt geen hulp bij God, maar vertrouwt op haar eigen methoden om vrede in

de wereld te brengen. In deze context zien we dat het kind van God voor veel belangrijke beslissingen staat. Wat leert de Schrift over geweld, oorlog en doden? Hoe kan de Schrift worden gebruikt als basis om een religieuze gewetensbezwaarde te zijn die zich verzet tegen elke vorm van oorlog? Het is onze hoop dat dit boekje de lezer zal helpen met de antwoorden op deze belangrijke vragen.

DE VISIE VAN HET OUDE TESTAMENT OP OORLOG

God wordt in de Bijbel vaak in oorlogszuchtige bewoordingen beschreven – de “toorn van God” en de “woede van God” – zoals vermeld in Numeri 11:10,23. De Hemelse Vader is zo gekant tegen alles wat onrein is, dat het vroeg of laat vernietigd moet worden. Hij is als “een verterend vuur”, want “het is een vreselijk ding om in de handen van de levende God te vallen.” (Deuteronomium 4:24; Hebreeën 10:31). ‘De wraak is aan Mij, en de vergelding.’ (Deuteronomium 32:35). De Schrift vertelt ons ook dat Hij de zonde niet kan aanzien: ‘Uw ogen zijn te rein om het kwaad aan te zien; U kunt onrecht niet verdragen.’ (Habakuk 1:13). De Heer zal Zijn volk oordelen en degenen beproeven die kwaad doen in Zijn ogen, want Hij is "een jaloerse God" en "een man van oorlog", die opstaat om de volken te oordelen volgens de door Hem vastgestelde tijd. - Exodus 20:5; 15:3

Hij heeft dit in het verleden gedaan in zijn omgang met de mensheid en zal zijn plannen en doelen in de toekomst tot het vastgestelde einde uitvoeren. Hij wil

al onze genegenheid, ons vertrouwen en onze toewijding. We moeten ons realiseren dat dit voor ons bestwil is en geen egoïsme van Zijn kant. Tegelijkertijd is Gods jaloezie rechtvaardig en zal deze de zondaar zeker een rechtvaardige straf brengen. De gevallen mens bekijkt God met bitterheid, wrok en egoïsme, wat voortkomt uit de veroordeling van de zonde van Adam.

De krijgslieden van Israël

Nu we beginnen met onze bespreking van Gods omgang met het volk Israël, zien we dat hen werd opgedragen zichzelf in legereenheden te tellen. „De Heer sprak tot Mozes in de tent van ontmoeting in de woestijn van Sinaï, op de eerste dag van de tweede maand van het tweede jaar nadat de Israëlieten uit Egypte waren getrokken. Hij zei: ‘Houd een volkstelling van de hele Israëlitische gemeenschap, naar hun geslachten en families, en noteer elke man bij naam, één voor één. Jij en Aäron moeten volgens hun afdelingen alle mannen in Israël tellen die twintig jaar of ouder zijn en in staat zijn om in het leger te dienen.’” – Numeri 1:1-3

De Israëlieten werden in hun strijd om het bezit van hun beloofde land vaak geleid door krijgslieden. Jozua, de ‘aanvoerder van het leger’ (Jozua 5:14), kreeg van een engel instructies over hoe hij Jericho moest vernietigen. Met het blazen op de trompetten en goddelijke tussenkomst ‘vielen de muren van de stad plat’ en werden ze ‘volledig vernietigd’. (Jozua 6:1-21). Kijk ook naar de ervaringen van Simson. Volgens de Wet werd Simson beschouwd als een zeer trouwe

dienaar van God. Zijn trouw bestond uit zijn loyaliteit aan de goddelijke vereisten, aan de zaak van God en aan Israël, het verbondsvolk van God. De Israëlieten werkten niet samen met Simson en slaagden er niet in het goddelijke bezit van het land Palestina op te eisen en alle tegenstanders te verslaan. Ze waren bang voor de Filistijnen en hadden weinig geloof in God.

God leerde zijn volk hoe te vechten. David zegt ons: “Gezegend zij de Heer, mijn Rots, die mijn handen traint voor de oorlog, en mijn vingers voor de strijd. Mijn goedertierenheid en mijn vesting, mijn hoge toren en mijn verlosser, mijn schild en Degene bij wie ik mijn toevlucht zoek, die mijn volk onder mij onderwerpt.” Psalm 144:1

Israël zou vele oorlogen gaan voeren. God leerde hen zelfs hoe ze moesten vechten. “Gezegend zij de Heer, mijn Rots, die mijn handen traint voor de oorlog, en mijn vingers voor de strijd.” (Psalm 144:1). Hij stuurde hen ten strijde. “De Heer zei tegen Mozes: Wreek de kinderen van Israël op de Midianieten: ... En Mozes sprak tot het volk en zei: Rust sommigen van jullie uit voor de oorlog, en laat hen tegen de Midianieten optrekken, ... Stuur duizend mannen uit elk van de stammen van Israël de strijd in. ... En zij doodden de koningen van Midian.” Numeri 31:1-8

God vecht voor Zijn volk

God vocht voor zijn volk toen zij werden achtervolgd door Farao, de koning van Egypte, en zijn leger van paarden en strijdswagens. “Toen Farao naderde, sloegen de kinderen van Israël hun ogen op, en zie, de

Egyptenaren trokken achter hen aan; en zij waren zeer bevreesd; en de kinderen van Israël riepen tot de Heer. ... En Mozes zei tegen het volk: Wees niet bang. Blijf standvastig en jullie zullen de verlossing zien die de Heer jullie vandaag zal brengen. De Egyptenaren die jullie vandaag zien, zullen jullie nooit meer zien. De Heer zal voor jullie strijden; jullie hoeven alleen maar stil te zijn.” (Exodus 14:10-14). De wateren van de zee gingen uiteen door de kracht van God, en het leger van Israël werd bevrijd.

Een tijd voor elk doel

Een andere reeks teksten die in overweging moet worden genomen, is te vinden in Prediker 3:1,3,8: “Voor alles is er een seizoen, en een tijd voor elk doel onder de hemel: ... Een tijd om te doden, en een tijd om te genezen; een tijd om af te breken, en een tijd om op te bouwen; ... Een tijd om lief te hebben, en een tijd om te haten; een tijd voor oorlog, en een tijd voor vrede.” Veel mensen hebben deze teksten gebruikt om moorden en oorlogvoering te rechtvaardigen. Als we dit nader bekijken, zien we dat Salomo schrijft vanuit zijn eigen vele ervaringen en observaties. Hij maakt een punt vanuit een maatschappelijk standpunt. Hij ziet mensen hard werken om rijkdom te vergaren, en vraagt wijselijk: Wat winnen arbeiders aan hun zwoegen? Prediker 3:9

Salomo sluit zijn betoog af met: “Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit is de hele plicht van de mens. Want God zal elk werk in het oordeel

brengen, met elk verborgen ding, of het nu goed is, of het nu kwaad is." Prediker 12:13,14

Een God van liefde

We stellen nu de volgende vraag: „Als God een God van liefde is, zoals de Bijbel ons vertelt, hoe kunnen we dan Zijn gebod aan de kinderen van Israël begrijpen om hun vijanden volledig te vernietigen?“

Het antwoord op deze vraag luidt als volgt: We moeten niet vergeten dat het volk van Israël Gods verbondsvolk is: “Van alle geslachten op aarde heb Ik alleen u gekend.” (Amos 3:2). Er heersten vreselijke omstandigheden in het beloofde land Kanaän toen Israël het in bezit nam. De Filistijnen, Amorieten en anderen, die het land bezetten, waren in feite wilden, aangezien zij zich bezighielden met alle vormen van afgodische aanbidding en mensenoffers brachten in verband met hun valse goden en religie. Omdat hun goddeloosheid en verdorvenheid zo'n stadium hadden bereikt, zag God in Zijn wijsheid en gerechtigheid in dat het het beste zou zijn hen te vernietigen en in het land een volk te vestigen dat, onder Zijn leiding, een hoge mate van beschaving zou bereiken. Toen de Joden op het punt stonden het land binnen te gaan, stelde de Heer een wettenstelsel voor hen vast met de verzekering dat zij gestraft zouden worden als zij ongehoorzaam waren. Een daarvan was: “Gij zult niet doden.” (Exodus 20:13). Boosaardigheid, haat en woede zijn van de moordzuchtige geest.

Het feit dat de kinderen van Israël Gods uitverkoren volk zijn, wordt heel duidelijk in de Bijbel onderwezen.

"Jullie alleen heb Ik gekend van alle geslachten op aarde." Kijk naar de woorden uit Jeremia 13:11: "Want zoals een gordel om de heupen wordt gebonden, zo heb Ik het hele volk van Israël en het hele volk van Juda aan Mij gebonden, spreekt de Heer, om Mijn volk te zijn tot Mijn roem, lof en eer." Hij is "de God van alle geslachten van Israël" (Jeremia 31:1). "Door u ... zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden." Genesis 28:14

De burenen van Israël voerden voortdurend oorlog tegen Israël en als Israël God gehoorzaamde, zou Hij hen helpen. Als zij God niet gehoorzaamden, zou Hij hun vijanden laten zegevieren. God maakte Israël via de profeten duidelijk dat de huidige tijd van kwaad, haat, oorlog en armoede een tijdelijke situatie was. Zijn plan was erop gericht alle oorlog, haat, wanhoop en armoede uit te bannen. Dit zou plaatsvinden wanneer Zijn koninkrijk zou worden opgericht.

We zien dus dat God op een heel bijzondere manier met zijn uitverkoren volk omging, en onder speciale wetten en omstandigheden. Laten we het gebod dat Hij hun gaf in gedachten houden: "Gij zult niet doden." Naarmate we verder gaan in onze bespreking, zullen we zien dat volgens de leer van de Heer in het Nieuwe Testament het leven gewaardeerd moet worden en niet in gevaar mag worden gebracht.

DE VISIE VAN HET NIEUWE TESTAMENT OP OORLOG

Als we Gods leer in het Nieuwe Testament bestuderen, zal al snel duidelijk worden dat er een verandering heeft plaatsgevonden. De Hemelse Vader gaat nu anders om met het volk Israël, en het begint allemaal met zijn geliefde Zoon. De Heer verliet zijn hemelse thuis en werd geboren als een volmaakt mens. "In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. (Johannes 1:1). "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond, (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, de heerlijkheid als van de eniggeboren Zoon van de Vader,) vol van genade en waarheid. ... Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij is tot de zijnen gekomen, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen." (Johannes 1:14,10,11). We weten dat "de zijnen" verwijst naar het volk van Israël. Hij werd door hen verworpen in vervulling van de Schrift: "Hij is veracht en verworpen door de mensen; een man van smarten." Jesaja 53:3

Toen Pilatus de Joden, die bij het proces van onze Heer bijeen waren, vroeg: "Wat zal ik dan doen met Jezus, die ' ' genoemd wordt, de Christus? Zeiden zij allen tot hem: Laat hem gekruisigd worden." (Matteüs 27:22). Zoals we aan het einde van het verslag lezen, waste Pilatus zijn handen in onschuld, omdat hij geen schuld in Hem vond. "Toen antwoordde het hele volk

en zei: Zijn bloed kome over ons en onze kinderen." Matteüs 27:25

Gedurende de hele bediening van de Heer verlangde Hij ernaar Israël te helpen. "O Jeruzalem, Jeruzalem, dat de profeten doodt en stenigt die tot u gezonden zijn; hoe vaak heb Ik uw kinderen willen verzamelen, zoals een hen haar kuikens onder haar vleugels verzamelt, en u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt u verlaten achtergelaten." (Lucas 13:34,35). Dit maakt deel uit van het getuigenis van Jezus. Door deze verwerping van de eniggeboren Zoon van God slaagde Israël er niet in te verkrijgen wat het zo lang had gezocht. Zij hadden getracht voortdurende zegeningen en voorspoed te verkrijgen onder Gods leiding. "Wat dan? Israël heeft niet verkregen wat het zoekt; ... (Zoals geschreven staat: God heeft hun een geest van slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen;) tot op de dag van vandaag." Romeinen 11:7,8

Voorbeelden die ons iets leren

We wijzen nu opnieuw, aan de hand van de Schrift, op het doel van Gods relatie met Israël in het Oude Testament. „Broeders, ik wil niet dat u onwetend bent over het feit dat al onze vaders onder de wolk waren en allen door de zee zijn getrokken; ... Deze dingen dienden ons als voorbeeld, opdat wij niet naar slechte dingen zouden verlangen, zoals zij dat deden.” (1 Korintiërs 10:1-6). Uit dit verslag halen we deze waarschuwingen, en daarmee de kans om ervan te leren, zodat we ons best kunnen doen om God te

dienen. Het natuurlijke Israël was nooit onvoorwaardelijk erfgenaam van enig deel van de belofte die aan Abraham was gedaan – “In u zullen alle geslachten van de aarde gezegend worden.” (Genesis 12:3). Zij waren als volk evenmin erfgenamen van het geestelijke deel van de belofte, dat het belangrijkste of voornaamste deel is. Toen God het verbond met Israël sloot, was de afspraak dat als zij de Wet zouden houden, zij eeuwig leven zouden hebben. Dit zou hen dan in staat stellen het voorrecht te erven om alle volken van de aarde – alle mensen – te zegenen.

Erfgenamen van Gods beloften

De woorden van de apostel Petrus: “De belofte is voor u en voor uw kinderen” (Handelingen 2:39), zijn volledig in overeenstemming met al Gods handelen met Israël en met Zijn verbond met hen als kinderen van Zijn dienaar Abraham. Zij hadden deze hoop nog steeds in de dagen van Jezus, zoals Paulus zei: “Dit is de belofte waarop onze twaalf stammen hopen dat zij vervuld zal worden, terwijl zij God dag en nacht ernstig dienen.” (Handelingen 26:7). Toen de Israëlieten onwaardig bleken om erfgenamen van het verbond met Abraham te worden, werden zij afgebroken en werden de heidenen ingeënt om hun plaats in te nemen. Deze heidenen konden nu als individuen deel krijgen aan “de wortel en de vruchtbaarheid van de olijfboom” (Romeinen 11:17). Alleen zij die Christus aanvaardden, werden “erfgenamen volgens de belofte”, als leden van het geestelijke zaad. (Galaten 3:29). Dit was, zoals we hebben uitgelegd, het gevolg

van de ontrouw van Israël. “De steen die de bouwers in hebben verworpen, is nu de hoeksteen geworden: ... het Koninkrijk van God zal van jullie worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de juiste vrucht voortbrengt.” (Matteüs 21:42,43). Aangezien Israël niet gereed was om door God gebruikt te worden ter zegening van andere volken, hield hun typische gerechtigheid op, en de belofte van koningschap was niet langer van hen. Het werd ‘aan een volk gegeven’, aan het geestelijke Israël, ‘een heilig volk, een eigen volk’. (1 Petrus 2:9). Er wordt ons verteld dat dit volk afgezonderd en onderscheiden is van alle andere volken en uit alle volken van de aarde is verzameld. Dit volk zal zowel slaven als vrijen omvatten, want waarlijk, Hij heeft “een volk voor Zijn naam” geroepen. (Handelingen 15:14). Kijk ook naar deze teksten die dit punt verder illustreren. “In Zijn naam zullen de heidenen vertrouwen.” (Matteüs 12:21). “Laat een ieder die de naam van Christus noemt, zich afkeren van ongerechtigheid.” (2 Timoteüs 2:19). “Indien iemand Mij wil navolgen, verloochen hij zichzelf, neem dagelijks zijn kruis op en volg Mij.” (Lukas 9:23). “Verkondig de lof van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaarlijk licht.” (1 Petrus 2:9). “Wees getrouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven.” Openbaring 2:10

Afwijzing van geweld en oorlog

Onze Heer Jezus Christus is ongetwijfeld de sleutel tot de verandering in de leer die in het Nieuwe Testament naar voren komt. Jezus verwierp de ideeën over

geweld en oorlogvoering die in de wereld gangbaar en geaccepteerd waren geworden. Door zijn leer en door zijn voorbeeld heeft hij ons een manier gegeven om de wil van de Vader te kennen. “Een nieuw gebod geef ik u, dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u heb liefgehad, zo moet u ook elkaar liefhebben. Hieraan zullen allen weten dat u mijn discipelen bent, als u liefde voor elkaar hebt.” (Johannes 13:34,35). Dit is een hoger gebod, een hogere wet, dan die welke aan de Joden onder het Wetsverbond werd gegeven. Wij staan onder een wet in Christus Jezus. Deze wet in Christus is de wet van ons verbond en is de wet van de liefde. Zij is door ons Hoofd gegeven aan allen die de school van Christus zijn binnengegaan en die hopen lid te worden van de kerkgemeenschap. Elkaar liefhebben betekent onze naasten, onze broeders en onze Hemelse Vader liefhebben. Het houdt zelfs in dat wij onze tijd en talenten geven en ons alles opofferen in dienst van de Heer. “Als jullie Mij liefhebben, houd dan Mijn geboden.” (Johannes 14:15). We moeten ons realiseren dat liefdevolle gehoorzaamheid de Vader behaagt, en dat deze niet alleen door gerechtigheid, maar ook door liefde moet worden getoond. Het moet ons ertoe leiden “de wet van de Geest van het leven” te volgen. Romeinen 8:2

Onze Heer gaf het voorbeeld; Hij toonde door Zijn dagelijks leven wat er werkelijk in Zijn hart leefde. Dit is het ware naleven van de wet, de gerechtigheid van de wet waarover Paulus schrijft in zijn brief aan de Romeinen. Wij willen in de voetsporen van onze Heer treden en onze gedachten in harmonie brengen met de geest van God de Vader. God wil dat de intenties

van ons hart juist zijn en dat wij het vlees zoveel mogelijk beheersen. We willen ons volledig overgeven aan de goddelijke wil, ons leven aan de Heer geven en niet de zwakheden van het vlees najagen. We willen ook leerzaam zijn, van Hem leren en op onze beurt meer over de Vader leren. "Mijn Vader heeft mij onderwezen," zegt Hij in Johannes 8:28. "Als jullie in mijn woord blijven, dan zijn jullie mijn discipelen; en jullie zullen de waarheid kennen, en de waarheid zal jullie vrij maken." Johannes 8:31,32

Geweld als gevolg van zonde tiert vandaag de dag welig in de wereld. Het bestaat in vele vormen en komt in vele culturen voor. Satan, de auteur van de zonde, gaat rond in de wereld "als een brullende leeuw, ... op zoek naar wie hij kan verslinden." (1 Petrus 5:8). Hij is de "god van deze wereld" en "heeft de gedachten van hen die niet geloven verblind." (2 Korintiërs 4:4). Door deze invloed is geweld de norm geworden. Dit kan de vorm aannemen van dagelijkse problemen met burens, problemen op school of op de werkplek, en zelfs in conflicten tussen naties. We weten dat dit in strijd is met de leer van onze Heer. De Schrift laat zien dat onze Heer geweld en het persoonlijk gebruik van geweld om geschillen te beslechten, afwees. In Mattheüs 26:51-53 berispte Jezus Petrus omdat hij zijn zwaard had getrokken tegen een dienaar van de hogepriester, wat resulteerde in verwondingen bij een van hen. Jezus wist dat Hij zich vrijwillig door hen moest laten meenemen. Hij zei tegen zijn discipelen: "Steek je zwaard weer weg."

We horen nooit meer dat de discipelen geweld of dwang gebruikten in dienst van de Heer. Hij had "legioenen engelen" te hulp kunnen roepen, maar dat deed Hij niet. Hij was niet bereid goddelijke macht te gebruiken voor Zijn eigen gemak. Jezus bad nooit om verlossing van zijn moeilijkheden, maar onderging ze vreugdevol als onderdeel van zijn offer. Wij zouden in ons eigen leven hetzelfde moeten doen. We moeten onze eigen wil opzij zetten en koste wat het kost de wil van God uitvoeren. "Laat deze gezindheid in u zijn, die ook in Christus Jezus was." Filippenzen 2:5

Nieuwe houding ten opzichte van vijanden

Onze Heer predikte ook over een nieuwe houding ten opzichte van onze vijanden. "Ik zeg u: heb uw vijanden lief, zegen hen die u vervloeken, doe goed aan hen die u haten, en bid voor hen die u smadelijk behandelen en u vervolgen." (Matteüs 5:44). In eerste instantie zouden we kunnen zeggen dat dit een hoge norm is om aan te voldoen, en daar zouden we gelijk in hebben. Dit soort liefde gaat verder dan het liefhebben van je naaste. Er wordt wel gezegd dat het gemakkelijk is om degenen lief te hebben die ons liefhebben. Maar om onze vijanden lief te hebben, moeten we, zoals het gezegde luidt, een groot hart hebben en tegenover hen allen vrijgevig zijn. Het impliceert een harttoestand die zo vol liefde is dat zelfs een vijand geen kwade bedoelingen in ons hart kan opwekken. Hierin zou geen plaats zijn voor wraak of haat. Het betekent niet dat we het kwaad of onrecht goedkeuren, of dat we er deel aan hebben. We zijn tegen degenen die de

zwakken en hulpelozen onderdrukken. De mentaliteit van de wereld van vandaag houdt in dat men anderen kwaad doet om zichzelf te redden en om egoïstische belangen te dienen. We moeten “het kwade haten en het goede liefhebben.” (Amos 5:15). Voor de trouwe volgelingen van de Heer is dit allemaal heel belangrijk. Dit is een voorbeeld van het in praktijk brengen van ons geloof. Het is een manier om te laten zien dat je de Heer “liefhebt” met heel je hart. (Matteüs 22:37). We herinneren ons ook dat degenen die zondigen en kwaad doen in de ogen van God hun beloning zullen ontvangen. 1 Korintiërs 3:8

Levensprincipes

Onze Heer Jezus leerde ons levensprincipes die gekenmerkt werden door zachtmoedigheid en vredestichting. „Zalig zijn de armen van geest: ... Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen ver : ... Zalig zijn de zachtmoedigen: ... Zalig zijn zij die honger en dorsten naar gerechtigheid: ... Zalig zijn de barmhertigen: ... Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.” (Matteüs 5:1-12). Onze Heer sprak deze woorden in zijn Bergrede, om zijn discipelen, en daarmee ook ons, te onderwijzen. We moeten ons onderwerpen aan zijn wil en leergierig zijn. Hij wil dat we zelfbeheersing oefenen, zachtmoedig zijn, niet snel geprikkeld of geïrriteerd raken. Hij wil dat we barmhartigheid en echte vergeving beoefenen voor de onvriendelijke daden van anderen. We zullen niet altijd perfect

gedrag vertonen, maar we willen wel een volmaakte intentie hebben. We moeten vreedestichters zijn, liefhebbers van vrede, en kansen aangrijpen om anderen te helpen. Het volk van de Heer moet met iedereen meeleven en zich met niemand aansluiten in de strijdende wereld.

Zuiverheid van hart jegens God komt tot uiting in vredelievende verlangens en inspanningen om vrede bij anderen te bevorderen. Dit geldt in het bijzonder in deze tijd waarin wij leven, in de huidige boze wereld. Het is waar dat de duisternis het licht haat, en de vijanden van de gerechtigheid zullen degenen haten en vervolgen die een leven willen leiden dat de Vader behaagt. De Heer zoekt mensen die zo trouw zijn aan de beginselen van gerechtigheid, dat zij deze in praktijk brengen. Dit moet zelfs jegens hun vijanden gebeuren wanneer zij door hen worden vervolgd. “Zalig zijn jullie, wanneer mensen jullie beschimpen en vervolgen, en valselijk allerlei kwaad tegen jullie zeggen omwille van Mij. Verheug je, ... want groot is jullie beloning in de hemel.” (Matteüs 5:11,12). We lezen ook in 1 Petrus 4:16: “Als iemand lijdt als christen, laat hij zich daar dan niet voor schamen, maar laat hij God verheerlijken.” Onze Heer geeft ons verdere zekerheid wanneer Hij ons zegt: “In de wereld zult u verdrukking hebben, maar wees van goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.” Johannes 16:33

VERANTWOORDELIJKHEDEN VAN DE LEER VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Wij moeten pelgrims en vreemdelingen op aarde zijn. Dit betekent dat wij verantwoordelijk zijn tegenover Gods wetten, niet die van de mens. Kijk naar de vermaning die ons hierover wordt gegeven. “Gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk dat God Zich tot eigendom heeft verworven, opdat gij de deugden zou verkondigen van Hem, die u uit de duisternis heeft geroepen tot Zijn wonderbaar licht: ... Geliefden, ik smeeke u als vreemdelingen en pelgrims: onthoudt u van vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel; en leidt een eerlijk leven.” (1 Petrus 2:9-11). We moeten de wetten van de mens gehoorzamen wanneer deze niet in strijd zijn met Gods wetten.

We weten allemaal dat de Hemelse Vader gehoorzaamheid aan zijn wil als een zeer belangrijke zaak beschouwt. Dit is ons getoond door alle lessen die ons zijn voorgeschoteld met betrekking tot het volk van Israël. Ook onze Heer heeft ons hierover een les geleerd toen hij zei: “Geef dan aan Caesar wat Caesar toekomt, en aan God wat God toekomt.” (Matteüs 22:21).

De Bijbelonderzoekers beweren dat zij hun burgerschap in de hemel hebben, en dat zij door hun gehoorzaamheid aan de Hemelse Heer in zekere mate afstand doen van hun gehoorzaamheid aan aardse koningen – regeringen. Van vreemdelingen of buitenlanders wordt geen eed van trouw aan een

aardse regering verlangd, en de Bijbelonderzoekers maken hiertegen bezwaar, niet omdat zij tegen wet en orde zijn, of niet bereid zijn zich te laten reguleren door de regering waaronder zij leven, maar omdat zij reeds trouw hebben gezworen aan de hogere macht – de Hemelse Heer. Voor hen staan Zijn woorden, Zijn geboden, enz. voorop – Geliefden, ik smeeek u. We moeten gehoorzaam zijn aan de wetten, mogen bescherming zoeken onder de wetten, maar zijn niet verplicht om tegen onze Koning te vechten. Er wordt ons gezegd: „Onderwerpt u aan elke verordening” (1 Petrus 2:13), behalve wanneer ons geweten en Gods wetten zouden worden geschonden. Apostel Paulus wijst op gerechtigheid als een overweging om eer, respect en dienst te bewijzen aan wie eer toekomt.

We moeten erop vertrouwen dat de Hemelse Vader alles volgens zijn plannen en doelen regelt. Hij kijkt vooral naar hoe we de leringen naleven die ons door zijn geliefde Zoon zijn geopenbaard, wat tot uiting komt in ons dagelijks leven. “Het vuur [van die dag] zal het werk van ieder mens beproeven, om te zien van welke aard het is.” (1 Korintiërs 8:13). Dit “vuur” zal onthullen wat voor karakter wij tijdens ons leven hebben ontwikkeld. Ons geloof moet gebouwd zijn op de kostbare beloften van God, die, zo wordt ons verteld, goud, zilver en edelstenen zijn. Wij mogen niet op onjuiste wijze bouwen met andere materialen die deze vuurproef niet doorstaan. De apostel vertelt ons dat alles wat volgens aardse methoden en tradities is gebouwd, vernietigd zal worden. De hemelse Vader laat toe dat alle naties zichzelf misleiden door te denken dat ze alle problemen van de wereld kunnen

oplossen. We hebben gezien dat vrede nooit lang heeft geduurd; nieuwe conflicten ontstaan plotseling. Deze gebeurtenissen van geweld en oorlog helpen de wereld van de mensheid voor te bereiden op Gods koninkrijk van eeuwige vrede. We zien aan de omstandigheden in deze huidige boze wereld dat de mensheid ver verwijderd is van de geest van Christus. "Als iemand de Geest van Christus niet heeft, behoort hij niet tot Christus." (Romeinen 8:9). We moeten inzien dat dit een zeer belangrijk principe is.

Het volk van de Heer moet de speciale instructies onthouden die hun Meester hun heeft gegeven om vredestichters te zijn. Laten we dan "de vrede met alle mensen nastreven, en de heiligheid, zonder welke niemand de Heer zal zien." Hebreeën 12:14

SLOTGEDACHTEN

Het Nieuwe Testament leert ons dat Jezus geweld en oorlog afwees. Hij gaf ons het voorbeeld en stelde het gebod vast om „de Heer, uw God, lief te hebben met heel uw hart“ en „uw naaste lief te hebben als uzelf“. (Matteüs 22:37-39). Deze nieuwe houding ten opzichte van onze vijanden verwerpt het gebruik van geweld en het doden. Dit soort karakter is gebaseerd op de principes van liefde en vredestichting.

Op een dag in de nabije toekomst zal de Schrifttekst in vervulling gaan: "Hij doet oorlogen ophouden", zoals door David geprofeteerd. (Psalm 46:9). De methode om dit te bewerkstelligen wordt onthuld in Micha 4:3: "Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen,

en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal nog het zwaard tegen een ander volk opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren." Alle mensen op aarde zullen op een dag eeuwige vrede kennen en kunnen dan voor altijd in harmonie leven op een herstelde, volmaakte aarde.

Religieuze gewetensbezwaren tegen oorlog in welke vorm dan ook hebben zeker een sterke bijbelse basis. Het innemen van een standpunt als gewetensbezwaarde is een individuele aangelegenheid en moet gebaseerd zijn op persoonlijke studie en gebed. Moge de hemelse Vader u leiden en begeleiden terwijl u over deze zeer ernstige kwestie in uw leven nadenkt. Vertrouw in alle dingen op Hem, want Hij "zal u nooit verlaten, noch u in de steek laten." Hebreëën 13:5